

Eftirliti› umbor› á skipum skal styrkjast

Jørgen Niclasen hefur ongar ætlanir um at lata Arbei›seftirliti› taka yvir eftirliti› við trygðini umbor› á skipum. Men eftirliti› skal kortini styrkjast

Eftirliti› við trygðini og arbei›sumhvörvinum umbor› á skipum er í dag ein uppgáva hjá Skipaeftirlitinum. Og ta› fer ta› eisini at vera í framtí›ini. Ta› sigur Jørgen Niclasen, landsst̄risma›ur, í einum svari uppá fyrspurning frá Hans Paula Strøm, lögtingsmanni.

Hans Pauli Strøm vildi hava at vita, hvørjar ætlanir landsst̄risma›urin hefur um at tryggja, at somu krøv ver›a sett til arbei›sumhvørvi› umbor› á skipum sum á arbei›splássum á landi. Og hann vildi eisini hava at vita, um nakrar ætlanir eru um at lata Arbei›seftirliti› hava um hendi eftirliti› umbor› á skipum.

Jørgen Niclasen visir í svarinum á, at lógarøki› í dag er tøkt í danskari lógávu, men at ætlanin er at

yvirtaka Skipaeftirliti›, so øki› ver›ur føroyskt burturav. Í hesum sambandinum ætlar landsst̄risma›urin at styrkja tann føroyska partin við atlit á n̄ggju lóggávuni.

Jørgen Niclasen heldur, at arbei›sumhvørvi› umbor› á skipum er betri í dag enn fyrr, og hann visir eitt nú á rullu-doyvitangarnar, sum eru komnir umbor› á flestu føroysku fiskiskipini.

– Vi› at samanbera arbei›sumhvørvi› á landi við ta›, sum er galdandi umbor› á skipum, so fresta krøv um, hvussu sjómenn handfara vandamiklan lög á ein óska›igan hátt, og hvussu arbei›sumstø›urnar ávirka kroppin á minst ska›iligan hátt, sigur Jørgen Niclasen í svarinum uppá fyrspurningin.

Landsst̄risma›urin

heldur ta› ekki vera nakagott hugskot at taka eftirlitsuppgávuna frá Skipaeft-

irlitinum og leggja hana til Arbei›seftirliti› í sta›in. – Ta› er eingin fyrimunur

at blanda fleiri eftirlitsstovnar í arbei›› um trygggleikan umbor›, sigur

Jørgen Niclasen.

Lagaligari at leiga íbú›ir

Vi› at gera ta› lagaligari hjá fólki at leiga íbú›ir út, kann sleppast undan íbú›arney›ini í Havn og a›rasta›ni, heldur Rúna Sivertsen, lögtingskvinna

Rúna Sivertsen hefur í hesum sambandinum sett Karsteni Hansen, landsst̄rismanni, ein fyrspurning, har hon vil hava at vita, um hann ætlar at gera skattíngina av privatum íbú›arleigumálum lagaligari.

Hon visir á, at íbú›arney›in er stór bæ› í Havn og a›rasta›ni í landinum. Ein orsök er, at útbo›› á leigumálum er ov líti› í mun til eftirspurningin, og tí ver›ur prísurin eisini har eftir. Orsøkina til líta útbo›› heldur Rúna Sivertsen vera, at ta› loysir seg ov illa at leiga út.

Hon heldur, at vit skulu hyggja at, hvussu nor-menn hava gjørt. Har ber til at leiga út skattafrítt, um í mesta lagi helvtin av egnum bústa›i ver›ur leiga›ur út, og um allur bústa›urin í mesta lagi helvtina av árinum ver›ur leiga›ur út. Í Norra gjørdist útbo›› so stórt, at bílilistarnir mink-

a›u, tá i› broytingarnar vór›u gjørdar. Tr̄sti› á ta› almenna til at byggja leigu-íbú›ir minka›i. Prísurin lækka›i, og harafturat hækka›i livistø›i hjá eldri fólki, tí leiguinntøkan ekki ávirka›i pensiónina.

Tingkvinnan heldur, at tørvur er á broytingum á hesum økinum í Føroyum, og hon visir á, at ta› eitt nú stendur í samgonguskjalinum, at ein grei›ur íbú›arpolitikkur skal ra›festast.

– Um skattíngin av leiguinntøkum til bústa›arendamál var› gjørd lagaligari, má roknast við, at útbo›› av leigumálum øktist munandi, og at príslegan á leigumálum lækka›i. Hetta kann fáa ta› hjáárin, at fólk við lágum inntøkum fáa móguleika at leiga sær ein bústa›, og at fleiri av málsetningunum í samgonguskjalinum ver›a náddir, sigur Rúna Sivertsen í viðmerkingunum til fyrspurningin.

Tórbjørn Jacobsen, landsst̄risma›ur:

Alt bendir á, at Tórbjørn Jacobsen ekki ver›ur drúgvur í landsst̄rissessinum. Løgma›ur sta›festir, at hann hefur broti› landssins lógir, og at ein landsst̄risma›ur, sum hefur broti› landssins lógir ekki kann ver›a sitandi. Sjálvur hóttir Tórbjørn Jacobsen við at fara úr landsst̄rissessinum, um hann ekki sleppur at føra tann politikkin, hann vil

Um at halda lóg og halgar dagar

Tórbjørn Jacobsen er landsst̄risma›ur í skúlumálum. Hann hefur eftir fólkaskúalógini heimild at áseta, hvussu nógvar skúladagar, og hvussu nógvar frídagar føroysku skúlabørnini skulu hava. Men landsst̄risma›urin kann ekki við einum rundskrivi til skúlarnar broyta landsins lógir.

Tann lógin, sum kann geva Tobba trupulleikar, er halgidagslógin.

Henda lógin var sett í gildi í 1923 við kongaligari fyriskipan. Henda setti eftir tilmæli frá Føroya lögtingi í gildi eina danska lóg frá árinum fyri.

Sum so mangar lógir, er henda lógin ekki broytt í nógv ár. Lógin er tí heldur enn ekki merkt av elli, og er ekki sørt skemtilig at lesa.

Fyriskipanin eitur “Anordning... om den offentlige Fred paa Folkekirkeens Helligdage samt Grundlovsdagen”.

Fyriskipanin ásetur, at “Arbejdssysler i eller udenfor Huset, der ved Larm forstyrrer Helligdagens Fred er forbudt”. Millum tey tingini, sum eru forbo›in heilidagar og grundlógardag eru

“offentlige forlystelser eller støjende Øvelser eller Foretagender, der under Væddeløb og Klapjagt”, umframt almennir fundir og annars alt, sum kan órógva. Ta› kann ekki sigast anna› enn, at lógin er

farin um sí›sta søludag. Men ta› broytir onki um tann veruleikan, at ein kongalig fyriskipan eftir lögtingsins tilmæli er ein lóg, sum trumfar eitt rundskriv frá UMMS.

Skal landsst̄risma›urin ekki bróta heilidagslógina, so má hann innan grundlógardagin megna at fáa lögtingi› at samtykkja eitt ríkislógartil-mæli ella eina lögtingslóg, i› avtekur ella broytir galdandi halgidagslóg.

Landsst̄risma›urin situr annars bara í sessinum uppá tingsins og løgmans ná›i. Vit kunnu tí spyrja, hví landsst̄risma›urin ekki kannar landsst̄ri› og tingi› ella tingsins mentunarnevnd, á›renn hann tekur eitt stig, sum hann veit er sera ideologiskt og politiskt viðkvæmt.

Ein annar spurningur er, um landsst̄risma›urin hefur heimild at senda kommunalu skúlunum rundskriv, sum áleggja teimum a›rar frídagar enn teir, sum lögtingi› hefur ásett í lóg. Er 1. maí lógliga vor›in frídagur hjá føroyskum skúlabørnum?

Ta› næsta kundi veri›, at dey›adagur Che Guevara gjørdist frídagur, ella at Jørgen Niclasen ásetti fœingardagin hjá under Væddeløb og Klappjagt”, umframt almennir fundir og annars alt, sum kan órógva.

Ta› kann ekki sigast anna› enn, at lógin er

halgidagslógina, sum sigur, at grundlógardagurin skal vera almennur frídagur

– Halgidagslógin er ekki anna› enn ein gomul dansk kunnger›, sum var› sett í gildi í Føroyum í 1923. Er ta› ekki landsst̄risma›urin við málsokinum, i› hefur heimild at broyta frídagarnar hjá skúlunum, so er okkurt gali›, sigur Tórbjørn Jacobsen.

Leigusveinur

Landsst̄risma›urin í undirvísingar- og mentamálum sigur seg vita, at danski forsætisrá›harrin hefur vent sær til løgmans, eftir at rundskrivi› um frídagarnar var› sent út, og hefur hann heitt á lögmann um at krevja av Tórbjørn Jacobsen, at hann broytir avger› sína um, at grundlógardagurin ekki longur skal vera frídagur hjá føroysku skúlunum.

Hetta stendur hann fast við, hóast løgma›ur sigur, at landsst̄risma›urin í hesum føri greitt hefur broti›

at gera ví›ari við máli›. Tann avger›, sum eg havi tiki›, hon stendur við, sigur Tórbjørn Jacobsen.

Hetta kann fáa avlei›ingar fyri Tórbjørn Jacobsen. Løgma›ur sigur nevniliga við Sosialinum, at ein landsst̄risma›ur, sum hefur broti› landsins lógir, ekki kann ver›a sitandi í sessinum.

Men hetta rører ekki Tórbjørn Jacobsen.

– Kann eg ikki dríva politikk eftir mínum egna høvdi, so fari eg, so tími eg ikki at sita í hesum sessinum. Tí so havi eg einki at sita her til. Eg tími ikki at vera majonettfigurur hjá nøkrum ø›rum, sigur Tórbjørn Jacobsen.

Løgma›ur avsannar, at hann skal hava fingi› harrabo› frá danska forsætisrá›harranum.

– Eg havi hvørki tosa› við Poul Nyrup Rasmussen ella nakran danskan embætismann um máli›, sigur Anfinn Kallsberg, lögma›ur.

Politiskt órógv
John Johannessen

Tórbjørn Jacobsen, landsst̄risma›ur í skúlumálum, ætlar sær ekki at broyta avger› sína um, at grundlógardagurin ekki longur skal vera frídagur hjá føroysku skúlunum.

Hetta stendur hann fast við, hóast løgma›ur sigur, at landsst̄risma›urin í hesum føri greitt hefur broti›